

foreslået, og som regeringen ikke kan støtte, at nu skal vi sørge for, at det alt sammen er ordinære job. Jeg skal ikke tage en lang diskussion op om puljeforbud og jobtilbud i det hele taget for arbejdsløse, men bare gøre opmærksom på, at det hjørne af jobmarkedet, som er ekstraordinære stillinger og løntilskudsjob, indslusningsjob, om man vil, til det rigtige arbejdsmarked igen for folk, der har været for længe udenfor, jo ikke er nogen massebevægelse. Vi taler om omkring 1 pct. af det samlede antal job i landet. Det er blevet færre, man kan sige heldigvis, i takt med at den ordinære beskæftigelse har været så flot stigende i de senere år, men den procent er omvendt stadig væk efter regeringens opfattelse en nødvendig buffer at have for at give mulighed for, at mennesker, der har svært ved at få fat i det ordinære arbejdsmarked, kan blive hjulpet tilbage til en fast beskæftigelse og dermed styrke deres kvalifikationer og deres muligheder i det hele taget for at komme i understøttet beskæftigelse igen.

Der har fra hr. Aage Frandsens side været nogle bemærkninger om overarbejdet. Det er klart, at vi stadig væk er optaget af så langt som muligt at nedbringe overarbejdet i staten. Vi følger det nøje, og vi har også haft en betydelig fremgang i resultaterne af den indsats, som har været gjort nu i de senere år.

Jeg skal kun sige afslutningsvis, at når regeringen ikke kan støtte dagsordenen, er det jo ikke, fordi de fleste af ordene i dagsordenen virker frastødende på os, det gør de ikke, men det er, fordi den i sin karakter har så mange fortolkningsmuligheder, at man efterfølgende kan definere prisen som værende et sted mellem 0 og 20 mia. kr.

Frank Aaen (EL):

Ja, men jeg skal takke. Vi fik trods alt lidt mere debat og udtrykt lidt flere holdninger, end det lykkedes os at få sidste gang, vi forsøgte at få en debat af den her type, selv om jeg vil sige, at efter debatten er der stadig væk alt for lidt vejledning til finansministeren. Finansministeren må i vid udstrækning gå fra debatten her uden at vide, hvad Folketingets flertal mener om de forskellige overordnede mål, der skal forfølges i de kommende overenskomstforhandlinger, og det synes vi ærlig talt er en skam, og det er synd for finansministeren, at han på den måde må gå i uvished om, hvad der er opbakning til her i Folketinget.

Så vil jeg sige, at det med overordnede mål jo ikke har så meget at gøre med den økonomiske ramme. Jeg er klar over, at det er et centralt spørgsmål for regeringen, men inden for en given økonomisk ramme er der også mulighed for at virkeliggøre mange forskellige principper, og det er ikke i den forbindelse helt afgørende, om det er 2 pct. eller 5 pct. eller 10 pct., der er den økonomiske ramme.

I den forbindelse vil vi sige, at der er meget af det, vi foreslår, og det, vi ønsker, som ikke koster noget. Det er jo et holdningsmæssigt spørgsmål, der godt kan diskuteres uden at blande økonomi ind i det, f.eks. om man synes, det er rigtigere at betale mange for ikke at lave noget eller betale mange for at lave tvangsarbejde i stedet for at give dem et ordinært arbejde.

Jeg forstod finansministerens bemærkning sådan, at ekstraordinært arbejde er en måde at hjælpe folk ind i det ordinære arbejdsmarked på. Jamen det er da fint, men jeg vil holde fast i, at ordinært arbejde nu er den bedste mulighed for mennesker for at komme ind på det ordinære arbejdsmarked, og derfor burde man selvfølgelig koncentrere sig om at skabe så mange ordinære arbejdspladser som overhovedet muligt.

Vi har tidligere sagt her i Folketinget – vi har også dokumenteret det med tal over for Arbejdsministeriet – at der f.eks. kunne etableres 60.000 nye ordinære arbejdspladser i den offentlige sektor, uden at det ville koste en krone mere, end vi i dag betaler i henholdsvis dagpenge og udgifter til forskellige aktiveringsordninger. Det er dog trods alt efter vores opfattelse bedre med 60.000 ordinære stillinger end med 60.000 ekstraordinære stillinger, når det så oven i købet kan gøres uden øgede udgifter.

Vi har jo tidligere gang på gang sagt, at på daginstitutionsområdet er det overskudsgivende at veksle arbejdsløshed til fast ansættelse, fordi man dér altså ikke alene får en besparelse på dagpengeområdet og flere skatteindtægter, men at forældrene jo gladeligt betaler for at få deres børn passet, og derfor altså overskud i den sektor.

Hvad angår de lavtlønnede stillingsgrupper, hvor der er tale om høj arbejdsløshed, men ikke er tale om trusler om flaskehalse, hvor man uden videre, også ifølge regeringens egen filosofi, kunne udvide beskæftigelsen, ja, der er forskellen mellem arbejdsløshed og ordinær ansættelse jo nede på under 10 kr. i timen, når vi medregner det hele. Derfor er der ikke nogen